

РЕШЕНИЕ

№ 1937

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9009** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 ЗОДОВ.

Делото е образувано, във връзка с предявена от „КИМ МАТИРИАЛС“ ЕООД искова молба, вх. № 35048/03.10.2022 г., срещу Национална агенция за приходите, за обезщетяване на имуществени вреди – 918 лева, заедно със законни лихви от датата на предявяване на исковата молба, до окончателното изплащане. Сумата представлява възнаграждение на адвокат Г. Д. за процесуално представителство и защита в ревизионно производство пред ТД на НАП – С., приключило с издаден на дружеството Ревизионен акт № Р-222206211004491-091-001/16.03.2022 г.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощен адвокат, който: поддържа исковата молба; представя писмени доказателства за установяване и доказване исковата претенция; претендира възстановяване на разноските за настоящото производство, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Упълномощеният от ответника юрисконсулт, с представен писмен отговор (л. 31 от делото) оспорва исковата молба. В съдебно заседание (протокол на л. 49) на практика признава основанието на иска, но заявява, че оспорва само твърдението за заплатена на адвоката сума. В заседанието на 20.03.2023 г., като съобрази представените допълнително от ищеца писмени доказателства заявява, че не оспорва и факта за заплатено на адвоката възнаграждение, представляващо цената на иска. Въпреки това пледира за отхвърляне на исковата молба, като неоснователна и недоказана, като желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност и доказаност на иска.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата по делото, представени от ищеца и неоспорени от ответника, приема за установено от фактическа страна следното.

Исковата претенция е свързана с предоставена от адвокат Г. В. Д., съгласно Договор за правна защита и съдействие, от 25.02.2022 г. (л. 12) адвокатска услуга, дефинирана като „изготвяне на възражение срещу Ревизионен доклад № Р-222206210004491-092-001/24.01.2022 г...., както и на жалба до директора на Дирекция „ОДОП“ – С. срещу ревизионния акт, който предстои да бъде издаден по същата ревизия...“. От доказателствата, приети по делото се установява следното.

Със ЗВР № Р-222206210004491-020-001/04.08.2021 г. компетентен орган по приходите е възложил данъчна ревизия по ЗДДС на „Ким матириалс“ ЕООД. След приключване на ревизионното производство е съставен РД № Р-222206210004491-092-001/24.01.2022 г., с който е предложено начисляването на съответни данъчни задължения в тежест на дружеството. С вече цитирания по – горе Договор за правна защита и съдействие, от 25.02.2022 г. управителят е възложил на адвоката защита, на основание чл. 117, ал. 5 ДОПК (изготвяне възражение срещу РД – л. 56) и последваща такава, по реда на Глава осемнадесета с.к, в производството по административно обжалване на издадения, въз основа на доклада Ревизионен акт № Р-2222062110004491-091-001/16.03.2022 г. (л. 7) , с който са начислени задължения за ДДС, в размер на 5 847, 96 лева и лихви – 2 871, 46 лева. С жалба от 22.03.2022 г. (л. 52) ревизионният акт е оспорен пред решаващия административен орган – директор на Дирекция „ОДОП“ – С., предвид задължителния процесуален ред – чл. 156, ал. 2, вр. Глава осемнадесета ДОПК. С Решение № 813/30.05.2022 г. (л. 16) директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е отменил ревизионния акт.

Дружеството – ищец твърди и поддържа да е заплатило на адвокат Г. Д. сумата от 765 лева по Договор за правна защита и съдействие, от 25.02.2022 г., заедно със 153 лева ДДС, или общо – 918 лева, като претендира ответникът да бъде осъден за тази сума. Като доказателства за извършеното в полза на адвоката плащане ищецът е представил: фактура от 01.03.2022 г. (л. 14); авизо за местен превод (л. 15); извлечение от банковата сметка на адвоката (л. 63), както и доказателства за осчетоводяване плащането в счетоводството на дружеството – платец (л.л. 64-77). Представени са и доказателства, че именно адвокат Г. Д. е изготвил възражението срещу РД и жалбата, против ревизионния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализа на доказателствата и като съобрази становищата на страните, формира следните правни изводи по същество.

Така предявеният иск е процесуално допустим за разглеждане.

Съдът приема безусловно, че исковата молба е основателна и доказана.

Исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове (в случая) на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като

исковете се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: причинена вреда – (в случая – имуществена); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт (в случая – отменен Ревизионен акт № Р-222206211004491-091-001/16.03.2022 г.) и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред, както е в случая.

Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“. В мотивите на същото тълкувателно решение е прието още, че: „Делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства“. По аргумент от това тълкувателно решение следва да бъде прието, че процесуално допустими са и исковете за обезщетяване на имуществени вреди, представляващи заплатени на адвокат възнаграждения за защита в производство по оспорване и/или отмяна на административни актове. Каза се по – горе, че редът за оспорване на ревизионен акт задължително преминава през оспорването му по административен ред, пред съответния директор на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика, при ЦУ на НАП. Процесният РА е бил отменен още на тази фаза, поради което законосъобразността му не е преценявана от административния съд. Само след приключване на съдебно производство по реда на Глава деветнадесета ДОПК (чл. чл. 156-161) е възможно на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата (чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК). Решаващият административен орган естествено не разполага с такава възможност, но за лицето, което е било потенциално засегнато от ревизионния акт и е упражнило правото си да бъде защитавано от адвокат, не съществува друг ред за обезщетяване на вредите (заплатен адвокатски хонорар).

Не се оспорва от ответника и Съдът приема за несъмнено, че:

- в тежест на дружеството – ищец е бил издаден цитирания ревизионен акт, с който са установени задължения за ДДС, в общ размер на 8 719, 42 лева;
- така издаденият ревизионен акт е отменен изцяло от решаващия административен орган с Решение № 813/30.05.2022 г.;
- жалбите, съответно срещу Ревизионен доклад РД № Р-222206210004491-092-001/24.01.2022 г. (представена пред органа, издал ревизионния акт) и срещу Ревизионен акт № Р-222206211004491-091-001/16.03.2022 г. (представена пред директора на Дирекция „ОДОП“ – С. са изготвени от адвокат Г. Д., в съответствие със сключения на 25.02.2022 г. договор;
- представени са от ищеца и данни за заплатено на адвоката възнаграждение.

Предвид очергания по – горе фактически състав на отговорността по чл. 1 ЗОДОВ, ищецът установи и доказа: причинена имуществена вреда (заплатено възнаграждение

на адвокат); пряка и непосредствена причинна връзка между причините, поради които „Ким материалс“ ЕООД е ангажирало адвокатска защита и отменения ревизионен акт. Уважаването на исковата претенция обуславя основателност (чл. 10, ал. 3, изр. второ ЗОДОВ) на заявеното от адвоката – пълномощник искане за възстановяване разноските за настоящото съдебно производство – 25 лева държавна такса за образуване на делото и 450 лева възнаграждение за адвокат Л. К. (договор на л. 25). Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК и чл. 10, ал. 3, изр. второ ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на „КИМ МАТИРИАЛС“ ЕООД – ЕИК:[ЕИК], както следва: обезщетение за причинени имуществени вреди, в размер на 918 лв. (деветстотин и осемнадесет лева), представляващи заплатено на адвокат Г. Д. възнаграждение за процесуално представителство и защита в ревизионно производство пред ТД на НАП- С., за което е бил издаден Ревизионен акт № Р-222206211004491-091-001/16.03.2022 г., отменен с Решение № 813/30.05.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., заедно със законните лихви от датата на исковата молба – 03.10.2022 г., до окончателното изплащане; разноските за водене на настоящото дело и заплатеното на адвокат възнаграждение, в общ размер на 475 лв. (четиристотин и седемдесет, и пет лева). Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: